

θύρα

θύρα, η, ουσ. [<αρχ. θύρα], η θύρα·

- *επί θύραις*, λέγεται για κίνδυνο που πλησιάζει επικίνδυνα, απειλητικά: «ο εμφύλιος βρίσκεται επί θύραις». *Συνών. προ των πυλών.*

- *κεκλεισμένων των θυρών*, (για ακροαματική διαδικασία) που δεν επιτρέπεται η είσοδος στο κοινό, στο ακροατήριο: «η δίκη διεξήχθη κεκλεισμένων των θυρών»·

- *παραβιάζει ανοιχτές θύρες*, προσπαθεί να αποδείξει κάτι που είναι από πολύ καιρό γνωστό σε όλους, προσπαθεί να αποδείξει κάτι που είναι αυτονόητο: «με το να λέει πως τα ναρκωτικά βλάπτουν τη νεολαία, παραβιάζει ανοιχτές θύρες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας